

சென்னை மனநலக் காப்பகம் 'பைத்தியக்கார' விடுதியிலிருந்து காப்பகம் வரை

சுஃபி

மேற்கில் பதினெட்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில்தான் மனநலத் துறையானது ஒரு சிறப்புப் பிரிவாக உருக்கொள்ளத் தொடங்கியது. அப்போதுதான் பைத்தியக் காரர்களை பராமரிப்பதற்கான விடுதிகளும், மனநோய்ப் பற்றிய கோட்பாடுகளும் கணிசமாகத் தோன்ற ஆரம்பித்தன. அதற்கு முன்னால் பைத்திய நிலையானது கடவுளுக்கு எதிரான சாத்தான்களின் செயல்பாட்டால் ஏற்படுகிறது என்ற பார்வைதான் நிலவி வந்தது. சாத்தானின் கரம் பட்டு, பிறழ்வாக நடந்து கொள்பவர்களை அடையாளம் காண்பதற்காகவே 1486ஆம் ஆண்டு ஹெய்ன்ரிச் க்ராமர் என்பவரால் பிரத்தியேகமாக *Malleus Maleficarum* என்ற நூலானது ஜெர்மன் மொழியில் எழுதப்பட்டது. பல மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டு பல பதிப்புகளைக் கண்டது அப்புத்தகம். சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கருத்தியல் ரீதியாக, கடுமையான பாதிப்புகளை அப்புத்தகம் செலுத்தியிருக்கிறது. அந்நூலின் வழி காட்டுதலின்படி, சாத்தானால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் மதகுருக்களினால் விசாரணைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டு தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தீக்கிரையாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மனநலத் துறையில் நடந்த சில முக்கிய நிகழ்வுகள்

1773 ம்ஆண்டு அமெரிக்காவில் வர்ஜீனியா மாகாணத்தில் வில்லியம்ஸ்பர்க் என்ற இடத்திலும், 1784ல் ஐரோப்பாவில் முதன் முதலாக வியன்னாவிலும் பைத்தியக்காரர்களுக்கான விடுதி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1795ல் பிரான்சில் சால்பட்டிரியரெ என்ற பித்தர்களுக்கான விடுதியில் நோயாளிகளின் கைகால்களை பிணைத்திருந்த விலங்குகளை பிலிப் பினல் என்ற மருத்துவர் அப்புறப்படுத்தினார். பினலின் செயல் மனநலத்துறை வரலாற்றில் பெரிய சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

1856 ஆம் ஆண்டில் இரு முக்கிய நபர்கள் பிறந்திருக்கிறார்கள். தீவிரமான மனச்சிதைவு நோயின் தன்மைகளை விவரித்த எயில் கிரப்ளின் என்ற மனநல மருத்துவர் அந்த ஆண்டு பிறந்தார். அதே ஆண்டுதான் காரணகாரிய விளைவுகளை யோசித்து, பகுத்தறிவு ரீதியாக மட்டும் மனம் இயங்குவதில்லை. கவனத்துக்கு வராத நனவிலி மனதின் (*Unconscious*) செயல்பாடுகளும் உண்டு என்று மனித சிந்தனைகள் வரலாற்றில் புதியதோர் அறிவை வெளிப்படுத்திய சிக்மண்ட் ஃப்ராய்டும் பிறந்தார்.

1885களில் சார்கோ என்ற நரம்பியல் நிபுணர் பாரிசில் புதிய சிகிச்சை முறையாக ஹிப்னாடிசத்தை அறிமுகப்படுத்தி விரிவுரை நிகழ்த்தி வந்தார். உலகம் முழுக்க பல அறிஞர்களின், மருத்துவர்களின் கவனத்தை ஹிப்னாடிசம் ஈர்க்கத் தொடங்கியது.

1911இல் யூஜின் ப்ளூளர் என்ற புகழ் பெற்ற ஸ்விஸ் நாட்டு மனநல மருத்துவர் ஸ்கிசோபெர்னியா மனச்சிதைவு நோய் என்ற மருத்துவச் சொல்லை உருவாக்கி புகழ்க்கத்தில் விட ஆரம்பித்தார்.

1933ல் வியன்னாவைச் சேர்ந்த மான்ப்ரெட் சாகெல் என்பவர் இன்சலின் மருந்தை உடலில் செலுத்தி அதிர்ச்சி வைத்தியம் கொடுக்கும் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். 1935ல் போர்ச்சுகல் லிஸ்பன் நாட்டைச் சேர்ந்த எகாஸ் மோனிஸ் என்பவர் மூளை அறுவை சிகிச்சை மூலம் மனநோயைக் குணப்படுத்தும் சிகிச்சையைத் தொடங்கி வைத்தார். அதனால் அவருக்குப் பின்னாளில் நோபல் பரிசும் கிடைத்தது.

ஹிட்லர் 1939ல், மனநோயாளிகள் உட்பட குணப்படுத்தமுடியாத நோயாளிகள் அனைவரும் கருணைக் கொலை செய்யப்பட வேண்டும் என ஆணையிடுகிறார். அதைத்தொடர்ந்து மனநலக் காப்பகங்களில் விஷவாயு அறைகள் கட்டப்பட்டு மனநோயாளிகள் கொல்லப்படுகின்றனர்.

ஐம்பதுகளில் மருத்துவ ரசாயனத்தில் நடந்த மாற்றங்களின் விளைவாகத் தூக்க மருந்துகளும் மற்ற மாத்திரைகளும் ஏராளமாக வந்து சிகிச்சை முறையில் ஒரு முக்கிய அங்கமாகி விட்டன.

இந்தியச் சூழலில்

மேற்கின் விஞ்ஞான ரீதியிலான மனம், மனநோய் தொடர்பான நவீன கருத்துக்கள் இந்தியாவிற்குள் புத்தகங்கள் வழியாக அறிமுகமாவதற்கு முன்பாகவே பைத்தியக்காரர்களுக்கான விடுதிகள் லூனாட்டிக் அசைலங்கள் முதலில் வந்து விட்டன என்று சொல்லலாம்.

நோயாளிகளுக்கான விடுதி என்பது முழுக்க ஆங்கிலேயர்களின் கண்டுபிடிப்பு. பிரிட்டிஷார் வருகைக்கு முன்பு பைத்தியக்காரர்களை சமூகத்திலிருந்து பிரித்துத் தனியே விடுதியில் அடைத்து பராமரிக்கும் போக்கு இந்தியாவில் இருந்ததில்லை என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள். ஆங்கிலேயரின் வருகையையொட்டித்தான் அசைலங்கள் இந்தியாவில் தோன்றத் தொடங்கின.

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி செயல்பட்ட வணிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாகாணங்களான பம்பாயில் 1774லும், வங்காளத்தில் 1787லும், சென்னையில் 1794லும் விடுதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. பிராந்தியப் பகுதிகளாய் விளங்கிய சித்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தெள்ளிச்சேரி, மசூலிப்பட்டனம் போன்ற இடங்களில் விடுதிகள் தற்காலிகமாக நிறுவப்பட்டு பின்பு நிர்வாகக் காரணங்களால் 1822ல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கல்கத்தாவில் மட்டும் மற்ற இனத்தவரோடு கலந்து விடாமல் மற்ற இனப்பதற்காக ஐரோப்பிய நோயாளிகளுக்கென்றே பிரத்யேகமாக விடுதி கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை மாகாண விடுதி.

சென்னை விடுதியைத் தெரிந்து கொள்ள வால்டிர்வுட் எர்னஸ்ட் என்ற ஆய்வாளரின் குறிப்புகளும், 1971ல் அரசு மனநலக் காப்பகம் அதன் நூற்றாண்டு நிறைவு விழாவில் வெளியிட்ட சிறப்பு மலரும் நமக்கு உபயோகமான தகவல்களைத் தருகின்றன.

1793ல் சென்னையில் விடுதிக்கான சூழி போடப்பட்டு அதற்கடுத்த ஆண்டு கட்டப் பட்டுள்ளது. கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியானது தன்னிடமிருந்த வேலன்டைன் கனோலி என்ற சர்ஜனை புத்தி பேதலித்த ஐரோப்பியர்களைப் பராமரிக்குமாறு நியமித்தது. கம்பெனியின் ஊழியராக இருந்து கொண்டு பித்தர்களுக்காக தனியார் விடுதி உரிமையாளராகவும் இருந்து கொள்ளும் நிலை அப்போது இருந்திருக்கிறது. விடுதிக்கான வாடகையும், சர்ஜனுக்கான சம்பளத்தையும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி கொடுத்திருக்கிறது. கனோலியும் விடுதி நடத்தி நல்ல வருமானம் பார்த்திருக்கிறார். சர்ஜன் கோல்டை என்பவர், கனோலியிடமிருந்து பழையகட்டிட மதிப்பை விட மும்மடங்கு அதிகத் தொகை கொடுத்து விடுதியை வாங்கியிருக்கிறார்.

விடுதியை கோல்டைத் தனக்கடுத்து சர்ஜன் டால்டன் என்பவருக்கு விற்று விற்றார். டால்டன் கனோலி நடத்தி வந்த விடுதி தாங்கும் நிலையில் இல்லை பலவீனமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி பழைய கட்டிடத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டியிருக்கிறார். டால்டன் ஓய்வு பெறும் சமயத்தில் விடுதியை அதிக விலைக்கு விற்க முயற்சித்தபோது, விடுதியை விற்கவோ அல்லது குத்தகை ஒப்பந்தத்தை மாற்றவோ முடியாது என அரசாங்கம் தலையிட்டிருக்கிறது.

அரசு குறுக்கிடுவதற்குப் பின்னணியாக ஒரு சம்பவம் நடந்தது. 1808 ல் இரண்டு ஆங்கிலேய கனவான்கள் அதில் ஒருவர் கப்பல் கேப்டன் டால்டன் விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டதையொட்டி சில சர்ச்சைகள் எழுந்திருக்கின்றன. அக்கனவான்களை சிகிச்சைக்காக ஆங்கிலேயர்களை விட இனரீதியாக தாழ்ந்த, கீழான ஆர்மேனியர்களோடு சேர்த்தது தவறு என்றும், அந்தக் கனவான்கள் சமூகத்தின் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் சிட்டிஸன்கள். அவர்களுக்கு முதல்தர விடுதியும் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மரியாதையும் தரவேண்டும் என்று கல்லாகன் என்ற மருத்துவர் தனது கண்டனத்தை

மெடிக்கல் போர்டுக்கு தெரிவித்தார்.

அதுநாள் வரை ஐரோப்பிய நோயாளிகளின் நலனுக்காக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமானது அதிகப் பணத்தைச் செலவிட்டு வந்ததால் பித்தர்களுக்காக விடுதி நடத்துவது லாபகரமான வணிகமாகப் பார்க்கப்பட்டு வந்தது. அதன்படிப் பராமரிக்கப்படும் நோயாளிகள் உயர்தட்டைச் சார்ந்தவர்கள் என்று வகைப்படுத்தி அரசாங்கத்துக்கு விடுதி உரிமையாளர்கள் பொய்க் கணக்கு காட்டுவது இருந்து வந்தது.

கல்லாகளின் குறுக்கீட்டால் உயர்தட்டு பிரிவினருக்கென்று பிரத்யேகமாக செலவு செய்வதை நிறுத்திவிட்டு, பதிலாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையை சூபரின்டென்டென்ட்டுக்குச் சம்பளமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. அதையொட்டி 1809ல் நோயாளிகளை விடுதியில் சேர்ப்பது, அவர்களை வகைப்படுத்துவது, விடுதி நிர்வாகம், குத்தகையை நிர்ணயித்தல் போன்ற அதிகாரங்கள் தனியார் விடுதி உரிமையாளர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு மெடிக்கல் போர்டின் கை வசம் வந்தது. அதைத் தொடர்ந்து பிரிட்டிஷ் நோயாளிகள் மற்றவர்களோடு கலந்து விடாமல் அவர்களுக்கான தனி வார்டும் உருவாக்கப்பட்டது.

வெயில்

1818 ஆண்டுக்கு முன்பு வரை கல்கத்தா, பாம்பே, சென்னை போன்ற மாகாணத்திலிருந்த ஐரோப்பிய நோயாளிகளை பிரிட்டனுக்கு திரும்பி அனுப்பும் வழக்கம் இல்லை. கல்கத்தாவில் இருந்த ராபின்சன் என்ற மருத்துவர் நோயாளிகளை வெயில் கடுமையாக இல்லாத இதமான சீதோஷ்ண நிலை கொண்ட இங்கிலாந்திற்கே திரும்பி அனுப்பினால் விரைவில் குணமடைவார்கள், அரசுக்குச் செலவீனமும் மட்டுப்படும் என்று ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்.

அப்போது அறிவியல் வட்டாரத்தில், வெள்ளையர்கள் பைத்தியமாவதற்கு தாங்க முடியாத வெயில் ஒரு முக்கிய காரணம் என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கிலாந்து போன்ற குளிர் பிரதேசங்களில் ஒருவர் பைத்தியமாவதற்கு பொருளில்லாத துர்பாக்கிய நிலையோ, ஆழ்ந்த மனச் சங்கடங்களோ, மாறாத துயரங்களோ காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால்

இந்நாட்டில் காரணங்கள் வேறு. சுட்டெரிக்கும் வெயிலும், கடுமையான வாழ்க்கையும் ஒருவரின் இதயத்தை, இரத்த நாளங்களை அதிகம் கிளர்ச்சியடையச் செய்துவிடும் என்ற காரணமானது பிரிட்டிஷாரின் மெடிக்கல் போர்ட் குறிப்புகளில் இருக்கிறது. அந்த ஆலோசனையைத் தொடர்ந்து ஐரோப்பிய நோயாளிகள் பிரிட்டனுக்கு திரும்பி அனுப்பப் பட்டுள்ளனர்.

1846ம் ஆண்டு நோயாளிகள் இருக்கும் பழைய விடுதியானது மோசமானதாகபாதுகாப்பற்றதாக இருக்கிறது என்ற எச்சரிக்கை குறிப்பை விடுதி சூபரின்டென்டென்டாக இருந்தவர் மேலிடத்துக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். ஐம்பதாண்டு காலமாகச் சுமார் விடுதி வாடகைப் பணமாக சுமார் 3, 50, 000 வரை செலவழித்திருந்ததைக்கணக்குப்பார்த்த சென்னை அரசாங்கம், புதியதாக ஒரு கட்டிடத்தைப் பழைய கீழ்ப்பாக்கம் பகுதியில் கட்டலாம் என முடிவு செய்தது.

அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தை அறிந்த கீழ்ப்பாக்கம் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள், கீழ்ப்பாக்கம் சந்தைகளும், கோயில்களும் நிறைந்த வளர்ந்து வரும் புறநகர்ப்பகுதியாகும். விடுதிக்கு பொருத்தமான பகுதியல்ல. விடுதி கட்டினால் பப்ளிக் நியூசன்ஸ் ஏற்படும். இடமதிப்பும் குறைந்து போகும் என்ற காரணமாகட்டி அரசாங்கத்துக்கு பெட்டிஷன் ஒன்றை டிசம்பர் 1851ல் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

அரசாங்கமும் பிரச்சினைகள் தவிர்ப்பதற்காக திட்டத்தை ஆறப்போட்டு, பின், அரசாங்க கெஜட்டியில் விடுதிக்கு இடம் தர விரும்புவவர்கள் முன்வரலாம் என்று பொது விளம்பரம் செய்தது. அதன்படி 1856-57 லோகாக்ஸ் கார்டன் வாங்கப்பட்டது. அதன் பிறகு சிப்பாய் கலகத்தின் நெருக்கடிகள், சூடு தணிந்த நிலையில் 1867 ஜனவரி மாதத்தில் போடப்பட்ட அரசு ஆணையின்படி வாங்கப்பட்ட 66. 1/2 ஏக்கர் நிலத்தில் விடுதி கட்டப்படுவதற்காக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. மே 15, 1871 ல் விடுதி கட்டிமுடிக்கப்பட்டு 145 நோயாளிகளுடன் செயல்படத் தொடங்கியிருக்கிறது. 1891ம் ஆண்டு ஆணும் பெண்ணுமாகச் சேர்த்து 627 நோயாளிகள் வரை சிகிச்சைக்கு வந்து போயிருக்கிறார்கள். 1869-1919 வரை காப்பகத்தில் சூபரின்டென்டாக பணியாற்றியவர்கள் ஆங்கிலேயர்களாகவும் இராணுவத்தில் கர்னல், கேப்டன், மேஜர் என்ற

பதவி வகித்தவர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர்.

1922ல்தான் கவர்ன்மென்ட் லானாட்டிக் அசைலம் என்பது கவர்ன்மென்ட் மென்ட் ல் ஹாஸ்பிட்டல் என்பதாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

1922 தொடங்கி பிரிட்டனில் மனநலத் துறையைச் சிறப்புப் பாடமாக பயின்ற சென்னை மாகாணத்தைச் சார்ந்த உள்ளூர் மருத்துவர்கள் சூப்ரின்டென்டாகச் செயல்பட ஆரம்பித்தனர். இளங்கலை மருத்துவ மாணவர்களுக்கும் மனநோய்களைப் பற்றிய பாடம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. மின் அதிர்ச்சி வைத்தியமும், இன்சலின் கோமா சிகிச்சையும் காப்பகத்துக்குள் வந்தன. ஐம்பதுகள் தொடங்கி அதிகரித்து வந்த தேவையையொட்டிச் சூழந்தைகள் பிரிவு பெண் மனநோயாளிகளுக்கான பிரிவு என்று புதிதாகப் பல பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன. மனநலப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகப்படுத்தப் பட்டது. சிறைச்சாலை போல பெரிய கதவுகள், இரும்புக் கம்பிகள் என மனதை மிரட்டும் படியாக இருந்த காப்பகத்தின் தோற்றம் படிப்படியாக மாற்றப்பட்டது. வேலன்டைன் கனோலியைத் தொடக்கமாகக் கொண்டால் காப்பகத்துக்கு 224 வயது ஆகிறது.

காலனி ஆதிக்கத்தின்போது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் உண்டாக்கப்பட்ட மனநல காப்பகங்களின் வரலாறு பெரும்பாலும் லண்டனில் இருக்கும் இந்தியன் ஆபிஸ் ரெகார்டுகளைத் தழுவி எழுதப்பட்ட 'அதிகாரப் பூர்வமான' வரலாற்று ஆய்வுகளாகும்..

ஒருவர் மனநலம் பாதிக்கப்படுதல் என்பது மருத்துவம், சட்டம், சமூக ஒழுங்கு, கலாச்சார காரணிகள், தனிமனித சுதந்திரம் போன்ற பல விஷயங்களோடு தொடர்புடையது. ஒரு தனிமனிதனுக்குப் பொருந்தும் விஷயம்

அம்மனிதனை உள்வாங்கும் காப்பகத்துக்கும் பொருந்தும். அதனடிப்படையில் காப்பகத்தின் வரலாற்றைப் பல தளங்களில் எழுதிப் பார்க்கலாம். பரந்துபட்டு ஆய்வு செய்யலாம். உதாரணமாக, இந்திய சமூகத்தில் ஒருவர் மன நோயாளியாவதற்குச் சொல்லப்படும் பழைய கருத்துக்கள் இன்னும் இற்றுப் போய் விடவில்லை. கர்மவினை, செய்வினை, பில்லி ஏவல் மற்றவர்கள் வைத்த சூன்யம், கிரகபலன்கள், சாபம் என்று நம்பிக்கைகள்தான் காரணங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. அதே போல் மேற்கில் நடந்தது மாதிரி இந்தியச் சூழலில் மனநோயாளிகள் சமூகத்துக்கு ஒவ்வாதவர்கள் என்று தண்டிக்கப்பட்டதற்கான தரவுகள் இல்லை.

'தூக்குப் போட்டு நாண்டுக்கிட்டு செத்துப் போனவ பிடிச்சிக்கிட்டா' என்று நோய்க்கான காரணத்தைச் சொல்லக் கேட்பதெல்லாம் மனநலத்துறையில் சர்வ சாதாரணம். சமீபத்தில் தனது மகளைச் சிகிச்சைக்காக அழைத்து வந்த தகப்பனார் ஒருவர், ஆணும் பெண்ணுமாகச் சேர்ந்து ஏழு பேய்கள் தன் மகளைப் பிடித்தாட்டுவதாகச் சொன்னார். சொந்த மனதின் குதியாட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளவே திணறிக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு, ஓர் இளம் பெண்ணின் மீதான ஏழு பேய்களின் கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை எதிர்கொண்டது திகைப்பையே தந்தது. அப்பெண்ணை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பது ஒரு பண்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வதற்கான செயலாகும்.

இந்தக் கலாசாரப் பின்னணியில் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆங்கிலேயர்கள் பைத்தியமாவது குறித்து வேறுபட்ட பார்வை கொண்ட சமூகத்திற்கு எப்படி எதிர்வினை புரிந்தார்கள் என்ற கேள்வியை ஒரு முனையில் வைக்கலாம். அதன் மறுமுனையில் செய்வினை போக்குதல் என்று ஆன்மிக ஸ்தலங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த நம் மக்கள் சென்னையில் வந்திறங்கிய நவீனமான காப்பகத்துக்குச் சுலபமாக, தயக்கமில்லாமல் போய்விட்டார்களா என்ற கேள்வியை வைக்கலாம். அதற்கு விடையாக ஒளிந்து கிடக்கும் ஆவணங்களைத் தேடி ஆய்வினைச் செய்தால் நமக்கு கிழக்கும் மேற்கும் சந்தித்துக் கொண்டபோது எழுந்த முரண்பாடுகளைப் பற்றியப் பண்பாட்டு ரீதியிலான பார்வை கிடைக்கும்.

e-mail : safipsy69@gmail.com